

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις.....	φρ. 10—
» ταῖς ἐπαρχίαις.....	» 12—
» τῇ ἀλλοδαπῇ.....	» 20—

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἑτησία καὶ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Αἱ ὑπὲρ ἀναγέρσεως μνημείου εἰς τὸν ἀποβιώσαντα φιλέλληνα καὶ διάσημον ἑλληνιστὴν Courtaud-Diverneresse προσφοραὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Delabrousse, 39, rue Descartes, à Paris.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου δ κ. Εὐάγγελος Ἀγαλλόπουλος προσήνεγκε φρ. 4,000.

Ἡ κυρία Ρακτιδαν προσήνεγκε πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου δραχ. 1,000.

Συνεισέφερον ὑπὲρ τῶν προσφῶγων οἱ ἐν Μερσίνῃ τῆς Συρίας Ἕλληνες δραχ. 976.

Εἰς τὸν ἐνταῦθα σύλλογον τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» προσήνεγκον οἱ ἐν Ῥωμανίᾳ κκ. Σπ. Τυπάλδος Φορέστης καὶ Μ. Α. Σολομός 81 κλίνας νοσηλευτικὰς.

Ἐπὲρ τῶν προσφῶγων διάφοροι Μοναὶ τοῦ Κράτους συνεισέφερον δραχ. 148.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2164. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 6 Ἰουλίου 1880. Ἀριθ. 236 (184). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^ο, σ. 16. Περιεχόμενα: Στραγὴς τῆς Δημογεροντίας Κωνσταντίνου ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Μία ἔξοδος ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1827 πολιορκίαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γ. Καρατζᾶ. — Κουρτὸ Διδερνερὲς ὑπὸ Α. Μαλιαράκη. — Ἀνέυ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τῶν Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἑλίας Σκ. Σούτσου). Γνώμαι καὶ κρίσεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσφουκώ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιού). — Δίνεον πνεῦμα. — Ἐντοπώσεις. — Ἀλλεβιαί. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καὶ ἑδωμάδα.

2165. Πολιτικὸν κάτοπτρον τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν ἐν ἔτει 1877 Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον κλπ. Ὑπὸ Ἀντ. Γεωργίου. Ἐν Ἀθήναις, 1880, δρ. ν. 6.

2166. Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας. Documents inédits relatifs à l'histoire de la Grèce au moyen âge, publiés sous les auspices de la Chambre des députés de Grèce par C. N. Sathas. Première série. Documents tirés des archives de Venise (1400-1500) Tome I. (Τὰ βουλῶν τῶν Ῥαλλήνων). Paris, Maisonneuve et Cie, MDCCCLXXX, 80, p. XXXIX et 344. [Les Monumenta historiae Hellenicae (Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας) se composeront de dix volumes partagés en deux séries: Première Série. Documents inédits tirés de trois sections des archives vénitiennes: Cancellaria Secreta, Senato Misti et Senato Mar (1400-1500), accompagnés de grandes cartes inédites en polychromie et de descriptions géographiques de la Grèce. Seconde série. Collection de Documents en langue grecque inédits ou peu connus de l'histoire hellénique, depuis l'introduction du christianisme jusqu'à la IV Croisade. — Prix de chaque volume: 20 francs.

Τὴν ἐπομένῃ ἐπιστολὴν ἀπέστειλεν ὁ διάσημος φυσιοδίφης Δέρεβιν πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ παρ' ἡμῖν διακεκρίμενον ἐπιστήμονα κ. Χελδράτῃ:

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Σὰς εἶμαι λίαν εὐγνώμονα διὰ τὴν καλωσύνην, ἣν εἴχετε, νὰ μοι ἀποστείλητε τὴν διατριβὴν καὶ τὰ μετὰ σημειώσεων ποιήματά σας. Σὰς παρακαλῶ ἐπίσης ν' ἀποδώσετε τὰς καλὶτέρας μου εὐχαριστήσεις πρὸς τὸν διδάκτορα κ. Σπ. Μηλιαράκη διὰ τὴν τιμὴν, ἣν μοι ἀπέδωσε, μεταφράσας εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὴν βιογραφίαν μου καὶ τὰ συγγράμματα μου.

Διατελῶ ὅλους διέτερος

1 Ἰουλίου, 1880.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ.

— Συνεπείᾳ τοῦ τελευταίου νόμου ἐκτελεσθῶν ἐν Γαλλίᾳ τὰ σχολεῖα τῶν Ἰησοῦιτῶν, ἡ δὲ γαλλικὴ ἐκπαίδευσις ἐσώθη ἀπὸ τῶν χειρῶν των. Οἱ Ἰησοῦιται ἐξώσθησαν, ἡ δὲ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δέχεται αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἡ Πρωσσία ἀπὸ τοῦ 1872 δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἰησοῦιτας τὴν ἐν τῷ κράτει αὐτῆς ἐνέργειαν.

— Ἐν τῇ μουσεῖῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ συλλόγου ὑπῆρχε πούς μαρμαρίνος ἀπεσπασμένος ἀρχαίου ἀγάλματος. Γερμανὸς περιηγητὴς, ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μουσεῖον, ἀνεκάλυψε ὅτι ὁ πούς οὗτος ἀνήκει εἰς ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ μουσεῖον. Ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς προσέφερε σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀγορὰν τοῦ ποδὸς τούτου, ἀλλ' ὁ σύλλογος ἀρνεῖται νὰ παραχωρήσῃ αὐτόν.

— Ὡς ἀνηγγεῖλαμεν, δοχάτως ἀπεβίωσαν ἐν Γερμανίᾳ ὁ καθηγητὴς Φραγκίσκος Στράκ, ὁ ἀνακαλύψας ἐν ἔτει 1862 τὸ ἐν Ἀθήναις Διονυσιακὸν θεᾶτρον. Ὁ Παρνασσὸς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἀρτίως ἐκδομέντῳ 5^ῳ τεύχει αὐτοῦ τὴν ἐπομένῃ βιογραφικὴν σημείωσιν τοῦ διασημοῦ ἀρχαιολόγου: «Γεννηθεὶς τὴν 17 Ἰανουαρίου 1818 ἐν Κριμπαὶ τῆς Βοημίας ἐσπούδασεν ἐν Βιέννῃ, καὶ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον διέμεινε ὡς παιδαγωγὸς παρὰ τινι τῶν ἀριστοκρατικῶν τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας οἰκογενειῶν. Κατόπιν ἐξελέγη διδασκαλὴς ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Φραγκφούρτ, μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν αὐτῆς ἐπέδωκε ἀπολυτικῶς εἰς τὰς φιλολογικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς μελέτας, δημοσιεύσας ἔργα μεγίστης σπουδαιότητος καὶ ἀξίας. Κατέγινε δ' ἰδίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, καὶ τῷ 1862, ὅτε ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Βέτινγκερ ἐστάλη εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου πρὸς σπουδὴν τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ παρηκολούθηον αὐτῷ ὁ Κούρτιος, τότε καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Γοτtingης, καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βασιλείᾳ πανεπιστημίου Φίσερ, συμπαρακολούθησε καὶ ὁ Στράκ μόνον καὶ μόνον ἵνα καταμετρήσῃ τὸν τόπον, ὅπου πάλαι ἔκειτο τὸ Διονυσιακὸν θεᾶτρον καὶ νὰ ἀποπειραθῇ τὴν ἀνέυρεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἐνθυμούνται πολλοὶ ἐτι αὐτὸν ἰσχυρὸν ἄλλ' ἀκμαῖον διὰ τῆς βακτηρίας τοῦ ἀκαμάτους πάντα λίθον καταμετροῦντα, καὶ θλιδόμενον ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ λαμπροτάτου τῆς ἀρχαιότητος μνημείου. Ἡ δὲ ἀνακάλυψις τοῦ θεάτρου τοιαύτη τις ἐγένετο ὡς ἐν τῇ «Χρυσᾷ λλίδι» τοῦ καιροῦ ἐκείνου διηγέται ὁ κ. Π. Περδανόγλου: «Ἦτον ἡ εἰκοστὴ τρίτῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς, ἑορτὴ τοῦ Φρειδερίκου βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ Στράκ. Πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἀνόρυξις λάκκου ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς βορρᾶν ἐκτεινόμενου εἰς τὸ κέντρον περιπόου τῆς θέσεως ταύτης. «Ὡς καθ' ἑκάστην ἑξαπτατον, οὕτω καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπεσκέφθη περὶ τὰς τέσσαρας μετὰ μεσημβρίαν τὸν τῆς ἀνασκαφῆς τόπον. Εἶδον δὲ τὸν Στράκ κατηφῆ, ἐπιστατοῦντα τὴν ἀνασκαφὴν. Τὸν ἠρώτησα περὶ τοῦ αἵτιος τῆς ἀθουρίας τοῦ, καὶ ἔμαθον παρ' αὐτοῦ ὅτι ὀλίγας σχεδὸν ἐλπιδὰς ἔτρεπε περὶ ἀνευρέσεως λειψάνων τοῦ ἀρχαίου Διονυσιακοῦ θεάτρου, διότι κατὰ τὰς καταμετρήσεις αὐτοῦ εἰς τὸ βῆθος περίπου δύο μέτρων ἔπρεπε νὰ ἀναφανῶσι τὰ ἐδῶλῳ τοῦ θεάτρου, καὶ ἐν ᾧ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ λάκκου εἶχεν ἤδη προχωρήσει εἰς βῆθος περίπου δύο μέτρων, οὐδὲν εἰσέτι ἔγνος εἶχε φανῇ. Τούτου ἕνεκα ἰσκέπτετο ὁ Στράκ ἐντὸς ὀλίγου νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς, ὡς μάτην κοπιᾶζων καὶ ἀόικως δαπανῶν. Ἐνῶν δὲ τοιαῦτα πρὸς ἐμὲ ἔλεγε, προσεκλήθη ὑπὸ ἐργάτου νὰ καταβῇ ἐντὸς τοῦ λάκκου, ἵνα ὕψι μέγαν τινα λίθον ὃν εἶχεν ἀνέβρει. Κατέβημεν ἀμφότεροι ἐντὸς τοῦ λάκκου καὶ καθάρισαντες τὸν χωμάτιον τὸν λίθον, ἐπέστημεν εὐθὺς ὅτι ὁ λίθος οὗτος τῶν πυρίνων εἰς Πειριαιᾷ ἀνορυττομένων

ἀπετέλει μέρος τῶν ἐδωλίων τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, καὶ ὅτι εἶχε διασωθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν του θέσιν. Περί τὸν νομίζω νὰ περιγράφω ἐνταῦθα τὴν ἀγαλλίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος, ὡς καὶ τὸν ἐμὸν, τοσοῦτον μόνον λέγω ὅτι καθήκας ὁ Στράκ ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου μετὰ συγκινήμενης φωνῆς εἶπεν· — Ἰδοὺ εἴκοσι παρῆλθον περίπου ἑκατονταετηρίδες, ἀφ' οὗ αὖτε θνητὸς ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦτου, ἐφ' οὗ τὸ πάλαι βεβαίως εἶς τῶν ἐνδόξων τῶν Ἀθηνῶν κατοικῶν καθήμενος, ἰθαῦμα καὶ ἐπεκράτει, τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους, καὶ τοῦ Εὐριπίδου».

— Νέον ἀπουδαῖον ὄργανον ἀπέκτησεν ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπανελέσθη ἡ ἐκδοσις τοῦ «Αἰῶνος» ὑπὸ τὴν περικοπισμένην διεύθυνσιν τοῦ κ. Τιμολ. Φιλήμονος. Ὁ «Αἰὼν», ἐκδοθεὶς κατὰ τὸ 1839, συνέθεσε τὸ ὄνομά του μετὰ τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἱστορίας καὶ πολλὰ ὡς ὑπηρετήσας τὸν τόπον. Κατὰ τὴν τρίτην αὐτοῦ περίοδον ὁ «Αἰὼν» ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην, πλην τῆς κυριακῆς, κατὰ τὴν 5^{ην} μ. μ. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶναι διὰ μὲν τὴν Ἑλλάδα φρ. 30, διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν φρ. 45. Ἐκαστὸν φύλλον πωλούμενον εἰς τὰς ὁδοὺς τιμᾶται λεπτ. 10.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεατρικὴ βιβλιοθήκη» ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐβδομαδιαῖον περιοδικόν, περιέχον τραγωδίας, δράματα καὶ κωμωδίας πρωτοτύπους καὶ μεταφρασμένους. Τὸ α' τεῦχος, ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει μέρος τοῦ γνωστοῦ δράματος τῶν Α. Βουργεῖος καὶ Μ. Μασσὸς «Ἡ ἑπαιτία». Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Α. Βουτσινᾶ.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐξῆς συγγραμμάτων:

α' — Μετάφρασις τῆς δογματικῆς θεολογίας τοῦ Ῥώσου θεολόγου Φιλάρτου ὑπὸ Θ. Βασιλείου, καθηγητοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. [Εἶναι γνωστὸν ὅτι στεροῦμεθα δογματικῆς θεολογίας. Ἡ μόνη παρ' ἡμῶν ἐν χρήσει εἶναι ἡ συντομωτάτη ἐκ τοῦ ρωσικοῦ μεταφρασθεῖσα τοῦ Ἀντωνίου. Τῆς δὲ τοῦ Μπαρίου μόνον μέρη τινὰ μέχρι τοῦδε μετεφράσθησαν].

β' — Μετάφρασις ὑπὸ Ἑμμαν. Γαλάνη τοῦ πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντος συγγραμμάτιου τοῦ Jules Simon: «Le livre du petit citoyen».

γ' — «Τὰ ἀπόκρυφα τῆς Αἰγύπτου». Μυθιστορία, ἐκδοθησομένη εἰς τεύχη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κ^{ας} Μαρίας Π. Μηχανίδου.

δ' — Μετάφρασις ὑπὸ Στεφ. Π. Παρσκευοπούλου τῆς ἀρίστης ἐκδόσεως πραγματείας τοῦ Ἀμερικανοῦ Ζόχωνσων «The political comedy of Europe».

ΑΥΓΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1858.

89 κλήρωσις ἐνεργηθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 1^ῃ Ἰουλίου (ε. ν.) 1880.

Ἐξήχθησαν αἱ ἐξῆς 8 σειραί:

Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.
322	5	400	748	63	400	3866	4	400
14	400	76	400	16	1000			
15	400	98	400	20	400			
16	1000	3172	25	400	49	400		
21	400	44	400	51	5000			
33	400	47	400	3870	1	400		
42	1000	64	400	12	1300			
46	20000	74	400	39	400			
73	20000	3220	9	1000	50	3000		
95	400	10	400	66	400			
96	1300	40	1000	3899	36	3000		
748	9	400	64	400	59	400		
17	40000	70	1300	3973	9	400		
35	400	84	400	22	400			
45	400	90	3000	32	400			
49	400	91	1000	54	1000			
61	1000	100	400					

Οἱ ὑπολειπόμενοι 750 ἀριθμοὶ ἐκλήρωθῃσαν πρὸς Φ. Χ. 200. — Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν ἐνεργεῖται τῇ 2^ῃ Ἰανουαρίου 1881. — Ἡ ἐπομένη κλήρωσις γενήσεται τῇ 1^ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[3 Ἰουλίου (Πέμπτη) 1880.]

Παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτῶν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων ἡ ἐπιδοθὴ σήμερον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν κοινὴ διακοινώσις περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐν Βερολίῳ συνδιασκέψεως τῆς κανονίζουσας τὴν ἀλληλεγγύην. — Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐγένοντο ἡδὲ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα πρόσκλησιν τῶν τακτικῶν ἐφεδρῶν, ἐξεδόθη δὲ καὶ τὸ Βασ. διάταγμα, δι' οὗ ὁρίζονται αἱ τῆς πρόσκλησεως. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ἔλαβον πάντα τὰ μέτρα, ὅπως ὅσον οἶόν τε ταχύτερον καὶ ἐπιτοχέστερον λειτουργήσωσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἀνελεθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν τὴν 1 Ἰουλίου, προτάσει τὸν δημάρχον, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐθνικῇ τῶν Γάλλων ἑορτῇ τῆς 2 Ἰουλίου, ἐξέδοτο ψήφισμα, δι' οὗ πρῶτον ἐξέφρασε τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, εἰτα δὲ ἐνετείλατο τῷ δημάρχῳ νὰ φωταγωγήσῃ τὸ δημαρχεῖον, τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἐπιφανέστατα τῆς πόλεως μέρη, καὶ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐπιστραμμένον τῆς Γαλλίας κ. Τερνὺ, μεταβάντες αὐτοπροσώπως ὁ δημάρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, αὐθιμερὸν δὲ διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς εἰς Παρισίους πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος. Καὶ ὁ δῆμος δὲ Πειραιῶν ἐξέδοτο ὁμοῖον ψήφισμα, καθ' ὃ ἐγένετο μεγάλη φωταφία ἐν Φαλήρῳ καὶ Πειραιῇ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἑορτῇ. — Τινὲς ἐκ τῶν μεγάλων κτηματιῶν Φθιώτιδος, ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἐκτάκτους τῆς πατρίδος ἀνάγκας προσέφερον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν τὴν δωρεὰν χρῆσιν σταβλῶν διὰ τοὺς ἵππους καὶ διαφόρων οἰκημάτων εἰς δι' ἀποθήκας εἶτε δι' ἄλλας ἀνάγκας. — Τὸ διανεμητὸν μέρος αἰ ἐπ' ἐκάστην μετοχὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς ληξάσης πρώτης ἐξαμηνίας 1880, ὠρίσθη εἰς δρ. 124. Τὸ μέρος αὐτοῦ ἀναλογεῖ πρὸς 25 περίπου τοῖς $\frac{1}{10}$ εἰς τοῖς ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς (τῶν δρ. 1,000) καὶ πρὸς 7 τοῖς $\frac{1}{10}$ ἐπὶ τῆς τρεχούσης ἀξίας (τῶν δρ. 3,540). — Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀποδείξεων τοῦ δανείου αὐτῆς, τῶν 60,000,000 φρ. διὰ τῶν οἰκείων προσωρινῶν τίτλων. Ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ δανείου τούτου γενήσεται τῇ 20 Ἰουλιανοῦ μηνός. — Παρὰ τὸν Καφκρέα ἐγένετο τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ἐπόμενον κακοὐργημα: Ὁ ἐξ Ἰγέρης πλοίαρχος Ν. Μερούρης ἐβλογημένος, ἐπανερχόμενος ἐκ Βόλου διὰ τοῦ τρεχαντηρίου τοῦ Ἑλγόντος δύο ναύτας, ἀπεβίβασε τὸν ἑσπέρων τούτων εἰς Χαλκίδα, προσλαβὼν τὸν ἐκ Ξηροχωρίου Γεώργιον Κόκαν, ἐκείθεν δὲ ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ τελευταῖος οὗτος παρὰ τὸν Καφκρέα ἐφόνευσε δι' ἐγγχειρίδιον τὸν πλοίαρχον, ἠπειλήσας τὸν ἑσπέρων γέροντα ναύτην Ι. Σταμαθίου, καὶ ἀπαίρειας δυσιλίαν, δραχμὰς, ἔρριψε τὸ πτώμα τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐβύβισε τὸ πλοῖον ἐπὶ τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἑσπέρου ναύτου ἐπὶ τῆς λέμβου, δι' ἧς ἐβύβισαν εἰς ἄγιον Κοσμά. — Ἐκείθεν τὸ Σάββατον διεβλήθη εἰς παλαῖον Φιλήρον, καὶ κατόπιν εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα συνελέθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. — Σήμερον ἀφίκετο ἐν Ἀθήναις ὁ πρεσβευτὴς κ. Π. Βράβιλας μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰς Βερολίνον εἰδικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποστολῆς. — Μετὰ πολλὰς δραστηριοτήτας ἐργάζονται ἐν Ναυπλίῳ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἱματισμοῦ πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων διὰ τὸν στρατόν. — Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ἀπόλλωνος» ἐβιβάσθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸν πατριωτικόν καὶ κάλλιστον δῶμα τοῦ κ. Βερναρδάκη ἡ «Κυρὰ Φροσύνη». Ἡ συρραὴ τοῦ πλῆθους ἦτο μεγάλη. Κατὰ τὴν παράστασιν τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὸ δῶμα ὅλος ὁ θίασος ἐν ἑλληνικῇ στολῇ ἐβύβατο τὸ ἐθνικὸν ἄσμα «Πατριστεσσαλία», ἐθνικὰ δ' ἄσματα ἐπαίνειζε καὶ ἡ μουσικὴ κατὰ τὰ διαλείμματα. — Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀφίκοντο εἰς Σύρον ἱκανοὶ ἄνδρες, σκοποῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἰσχυροὶ. — Ἐν τινι χωρίῳ τῆς Φθιώτιδος συνέβη ληστεία. — Διὰφοροὶ ἐν Ἀθήναις σύλλογοι ἀπέστειλαν τὰ συγχαρητήρια αὐτοῖς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ χηστῇ ἑορτῇ τοῦ γαλλ. ἔθνους.